

A. M. Hansen: Efter den indgaaende Omtale af Indholdet saavel af Traktaten som af den dertil knyttede Protokol, der allerede har fundet Sted, kan jeg afholde mig fra at gaa i Enkeltheder; det vilde jo blot betyde Gentagelser af, hvad der allerede er sagt af de foregaaende Talere.

Jeg skal paa mit Partis Vegne udtale vor udelte Tilfredshed med, at der mellem Tysklands og Danmarks Regeringer er slutted Aftale om en Ikke-Angrebspagt, hvorved de to Lande lover ikke at skride til Krig eller nogen anden Magtanvendelse mod hinanden. Vi opfatter Oprettelsen af denne Pagt, hvortil Initiativet jo er taget af den tyske Regering, som en Betyggelse af Fredens Opretholdelse mellem de to Lande; den er derfor i nøjeste Overensstemmelse med den upartiske og neutrale Politik, som hele det danske Folk ønsker ført over for alle Stater.

Med Henblik paa de øvrige nordiske Landes Stilling i denne Sag, som der jo ogsaa er gjort udførligt Rede for af de foregaaende Talere, ønsker jeg blot at understrege det glædelige i, at disse Lande, skønt de ikke har ønsket at træde i Forhandling med det tyske Rige om en særlig Aftale, dog har givet Udtryk for, at de værdsætter, at Danmark slutter Aftale med Tyskland. Vi ser heri en Bekræftelse af, at de nordiske Landes gode indbyrdes Samarbejde ikke paa nogen Maade berøres af, hvad der her sker.

Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale Traktaten til Vedtagelse.

Hartel: Som den, der allerede for 3 Uger siden under Tillægsbevillingslovens Behandling anbefalede Regeringen at slutte en Ikke-Angrebspagt med Tyskland, har jeg i Dag som min Gruppes Ordfører let ved at give Tilslutning til Ratificeringen af den nu foreliggende Pagt.

Naar en saadan Pagt, vidnende om det nye Tysklands venskabelige Indstilling over for Danmark, bliver os tilbudt, kan jeg ikke se, at vi som Nabostat kan handle anderledes, end Regeringen i Dag anbefaler os at gøre. Da det danske Folk aldrig kunde tænke sig at deltage i et Angreb paa Tyskland — ogsaa Folkeforbundssanktioner over for dette Land har vi klogeligt holdt os borte fra —, maa selv Skeptikere erkende, at de tyske Venskabsforsikringer ydes os, uden at vi giver andet til Gengæld end det, vi ogsaa forud var rede til uden nogen Traktat.

Det er beklageligt, at Norden ikke har kunnet optræde enigt i denne Sag, men det

forekommer mig, at det her har været lettere for Sverige og Norge at tage en anden Stilling end Danmark, og det synes mig, at vore Forhold her kunde have gjort Krav paa et ganske særligt Hensyn. Vi maa huske, at vor geografiske Position jo nu engang er en anden og en mere udsat. Naar Finlands Ikke-Angrebspagt med Rusland er fuldt forenelig med nordisk Samarbejde, maa det samme gælde for Danmarks Ikke-Angrebspagt med Tyskland. Men om nogen Forskel i Opfattelsen af Neutralitetsbegrebet er der jo heldigvis ikke Tale inden for de nordiske Lande. Med den Magtgruppering, som vi har i Verden i Dag, er Folkeforbundets kollektive Sikkerhedspolitik mere end utilstrækkelig. Mange Folkeforbundspolitikere har haft en Tilbøjelighed til at betragte Genève som et fulgyldigt Udtryk for Verdensopinionen. Dette Fejlsyn kan være farligt, især for mindre Landes Statsmænd. Folkeforbundet er faktisk i Dag kun en Gruppe af Stater, medens der uden for staar en anden, ikke mindre betydningsfuld Gruppe: U. S. A., Tyskland, Italien, Japan o. s. v., hvis Interesser langt fra altid er paralleltløbende med den første Gruppens. Ja, i Dag kan der vel siges at være alle Tegn paa en Storpolitik, hvor disse to Grupper toneangivende Stater staar i et ret skarpt Modsætningsforhold til hinanden.

Da denne Udvikling kunde forudses og næppe kan undgaa at skabe Vanskeligheder for vor Neutralitetspolitik, har jeg ved tidligere Lejligheder anbefalet Danmarks Udmeldelse af Folkenes Forbund. Som Medlem af Folkenes Forbund kan vor Vilje til ligelig Neutralitet — hvilken Bestræbelse for det danske Folks overvældende Flertal er en Selvfølgelighed — meget let udsættes for Mistænkeliggørelse. I Storpolitik gælder det ofte citerede Ord om Cæsars Hustru maaske mere end nogetsteds: Cæsars Hustru skal ikke alene være uden Brøde, men ogsaa uden Mistanke om nogen.

Den foreliggende Ikke-Angrebspagt med vor sydlige Nabo maa anses for velegnet til yderligere at underbygge Respekten for Redeligheden i Danmarks Neutralitetsvilje, men den ophæver ikke alle Betænkeligheder ved vort Medlemsskab i Folkenes Forbund. Sanktionspolitikken har vist os Farerne ved dette Medlemsskab, og det var derfor med velberaad Hu, at vor Gruppe for snart 4 Aar siden — desværre ene af alle i denne Sal — vægrede os ved at give Regeringen Fuldmagt til at iværksætte Sanktioner mod Italien.

Finland og Sverige har for nylig set Risikoen under deres Bestræbelser for at faa